

[Jesper Simonsen.]
 maalet om Dommeruddannelsen, uanset om dette Forslag bliver gennemført eller ikke. Men jeg erkender ganske vist, at gennemføres Forslaget, er der endnu mere Grund til at overveje Spørgsmaalet, fordi en Del af de Folk, som nu gaar ind i Dommergerningen, hidtil har faaet en Uddannelse, som slet ikke var ringe, gennem deres Virksomhed som privatiserende Fuldmægtige.

Man har beskæftiget sig en hel Del med Spørgsmaalet om, hvorfor dette Lovforslag kan accepteres fra Sider, som før har taget Afstand fra foreliggende Forslag, der indeholdt lignende Bestemmelser som dem, der findes i § 4. Dette giver mig Anledning til at gøre opmærksom paa, at der jo er Forskel mellem de tidligere Forslag og den nu foreliggende § 4, i to Henseender en betydningsfuld Forskel.

For det første har de andre Lovforslag ikke paa samme klare Maade som dette sondret mellem de Forretninger, der henhører til Skiftevæsenet, og de øvrige Forretninger, og om Gruppen de øvrige Forretninger sagt, at dér har man kun Krav paa at faa den rent formelle Affattelse af de vedkommende Dokumenter. Det betragter jeg som en Fordel ved dette Lovforslag i Modsetning til de tidligere.

Hvad Gruppen som vedrører Skifteforretninger angaar, siger det ærede Medlem Hr. Pürschel, at efter den Opfattelse, jeg havde gjort mig til Talsmand for, blev Skifterettens Stilling i Virkeligheden den juridiske Konsulents, der skulde give Raad. Det er nu ikke helt rigtigt, men den skal paase, at de Oplysninger, der kræves i saadanne Sager, foreligger, den skal gøre de paagældende opmærksom paa, hvilke retlige Følger deres Retsskridt har, gøre opmærksom paa Betydningen af at overtage et Bo til Hensidten i uskiftet Bo eller til privat Skifte, gøre opmærksom paa det vidtstrakte Gældsansvar.

Hvad man saa vil kalde denne Virksomhed, er i denne Forbindelse underordnet. Men naar jeg paa Omraadet vedrørende Skiftevæsenet mener, at der ingen Betænkeligheder er ved at gaa til Lovforslaget, men at det tværtimod maa betegnes som et Fremskridt, er det, fordi Skifteretten saa at sige i alle de Tilfælde, der foreligger her, paa Grundlag af de fremkomne Oplysninger skal afgive et Dekret eller i hvert Fald skal godkende det Retsskridt, som foretages, og Skifteretten har i Virkeligheden allerede nu et vist Ansvar for, at Grundlaget er til Stede, at der er behørig Orden i Papirerne,

forinden Dekretet afgives eller Retsskridtet foretages.

Hvis man tager det rent praktisk, er Stillingen ikke usædvanligt den, at naar en Sagfører, som til daglig ikke giver sig meget af med Skiftevæsenet og derfor ikke har synderlig Erfaring i det, kommer med sin Klient og Papirerne op i Skifteretten, maa Skifteretten gøre opmærksom paa Mangerne ved det Grundlag, man kommer med, maa gøre opmærksom paa, at der mangler det og det, maa gøre opmærksom paa, at de og de Ting skal staa i Andragendet, skal være oplyst i Dokumentet; derigennem giver Skifteretten i Virkeligheden baade Raad og Vejledning og giver Anledning til, at det hele bringes i behørig Orden.

Og naar det praktisk talt er saaledes nu, ser jeg ikke, hverken at det er noget stort Skridt at tage, at lade det gaa over til Skifteretten, eller at det kan rumme nogen som helst Betænkelighed; jeg finder oven i Købet, at det paa dette Omraade kan være en praktisk Ordning at have. Det er ikke nogen ny Anskuelse fra min Side, den er jeg gaaet ind for mange Gange ved tidligere Lejligheder, hvor jeg har haft Anledning til at diskutere disse Spørgsmaal.

Hvad dernæst den anden Gruppe, den rent formelle Affattelse af Dokumenterne angaar, ligger Forholdet jo ikke helt saadan; men jeg synes, man giver et saa klart Kriterium for, hvad det er, der skal ydes fra Retskontorenes Side, at man kan tage den Regel, naar man i øvrigt ophæver den private Praksis. Dertil kommer, at Bestemmelsen om, at det afgøres ved Kære, om Betingelserne for Kravet om denne Retshjælp er til Stede eller ikke, nu er sat ind i Loven. Det er det andet nye, og det tillægger jeg ikke ringe Vægt, idet det nu er Domstolene selv, der træffer Afgørelsen af, om Betingelserne for at yde Retshjælp er til Stede eller ikke.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Pürschel: Hvad vil nu dette med Adgang til Kære sige, er den Ordning ikke af problematisk Værdi? Overfor dette Spørgsmaal vil jeg gøre opmærksom paa, at Adgangen til Kære er overmaade enkel og ligetil. Retsplejelovens § 441 giver i Underretssager Anvisning paa — og dette bliver jo Underretssager —, at Begæringen om Kære kan fremsættes mundtligt til Retsprotokollen. Stillingen er altsaa den, at den Mand, der kommer op paa Retskontoret for at faa et Dokument affattet, men bliver afvist, kan, som det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, natur-